

Zpravodaj

Statenic a Černého Vola

prosinec 2013

Na každou svini se vaří voda

Mám problém. Takový etický, předvánoční. Jistá osoba ženského rodu (ne z naší obce) mi dluží určitou sumu peněz. Od března. No a co já teď s tím, před Vánoci? Kdyby se jednalo o menší částku, tak nad tím mávnu rukou s tím, že dotyčnou škrtám ze svého života jednou provždy. Kdyby se jednalo o větší částku, je to jasně na žalobu. Jenže ta moje nešťastná pohledávka si stojí někdy mezi. Jsou to čtyři tisíce. Na e-mailu dlužnice nereaguje, volat se mi ji nechce.

Kde hledat nějakou radu? Podle křesťanů je milosrdné dlužníkům jejich dluhy koncem roku odpouštět. Proč ale mám takto zároveň okrádat sebe a svoji rodinu? Starý zákon naopak neméně jasně říká „oko za oko, zub za zub“. Jaký postoj k dlužníkům mají muslimové, netuším. Zlatý morální zákon praví: Co nechceš, aby ti dělali druzí, nedělej ani ty jim. Vyznač lidových kultů jako je vůd by vyhledal příslušného odborníka a řešil pohledávku na dálku odpovídajícím magickým úkonem. Nápad dobrý, úspěch nejistý. Česká přísloví hovoří o „božích mlýnech, které melou pomalu, ale jistě“, tvrdí „pánbů peče oplatky“ anebo o tom, že „na každou svini se vaří voda“. Přísloví jsou však rozporuplná. Víme třeba, že „mlčeti zlato, mluvit stříbro“, ale zároveň prý také platí „líná huba, holé neštěstí“.

Slepá telenovelová Esmeralda v slušivé zelené zase tvrdí, že „správně vidíme jen srdcem“. Koukám, koukám a – už vidím! Má dlužnice není prvoplánová svině, jako někteří jiní dlužníci, pouze se ocitla v tíživé finanční situaci, byť v důsledku svých nepromyšlených a zbrklých rozhodnutí. To znamená, že se nakonec jedná příležitost k osobnímu růstu. Ona se má v tomto životě naučit lépe rozhodovat a já, aspoň občas, vidět také srdcem.

Řešení jakékoliv situace je prý podle psychologů správné, když jsme s ním vnitřně spokojeni. To já v této chvíli jsem a totéž přeji i vám – činit taková rozhodnutí a nacházet taková řešení, která vaše trápení nahradí vnitřní spokojenosti.

Nejen teď, před Vánoci, ale i v příštím roce a vlastně kdykoliv v budoucnosti.

Jitka Lenková

„Já věřím tomu, že jednou budeme jedna velká vesnice, kde se budou lidi držet pohromadě!“

Sokol musí být otevřený všem lidem v obci...

Starosta TJ Sokol Statenice Jan Nyklas

Na jaře letošního roku se kompletně změnilo vedení TJ Sokol Statenice. Proč k tomu došlo a jakými změnami jednotka projde, o nedostatecích a naopak plánech do blízké i vzdálené budoucnosti jsem si povídala s novým starostou naší jednoty Honzou Nyklassem. Vždycky stál v zákuhlích občasných akcí, vždycky se uměl postarat o organizaci od začátku až do konce. Velké věci neodhaloval na malých detailech, které jsou neoddiskutovatelně důležité. Teď stojí před nelehkým úkolem vrátit Sokol tam, kam patří – lidem!

Honzo, proč došlo ke změně vedení naší našeho Sokola? A kdo je v jeho nynějším zastupitelstvu?

Na samém začátku našeho rozhovoru musím zmínit, že jsem asi skutečně člověkem, kterému moc záleží na tom, aby naše obec nežila v komatu a nebyla jen noclehárnou. Proto věnuji společně se spolkem Čarodějnice od Juliány hodně volného času na pořádání různých sportovních, společenských i kulturních akcí.

A k té otázce změny vedení Sokola. Všechno se začalo odehrávat asi před rokem, kdy jsem začal vnímat nějakou nespokojenost s vedením místního Sokola, hlavně ze strany fotbalistů. Obraceli se na mě jako na zastupitele, kterému je tato proble-

matika asi nejbližší, a také jako na kamaráda. Postupem času tato nespokojenost sílila a začalo se diskutovat o problému Sokola po celé obci. V tu dobu jsem si řekl, jestliže nechceme přijít o fotbal, sokolovnu i celý Sokol, musím s tím zkusit něco udělat. Oslovil jsem pár lidí, o kterých jsem byl přesvědčen, že dokážou jít do toho a znovu nastartovat Sokol spolu se mnou a fotbalisty. Neodmítl mě ani jeden. Ve vedení TJ Sokol Statenice jsou spolu se mnou Bohumil Mrázek, Antonín Zeman, Jana Špičáková, Lukáš Lorenc, Petr Pouliček a Michal Hajoš, kontrolní komisi zastupují Matěj Maxa, Soňa Alexandrová Pávková a Renáta Tobišková. Všichni, které jsem vyjmenoval, už dlouho před tím aktivně podporovali akce pořádané spolkem Čarodějnic od Juliány.

Postupem času se podařilo rozšířit členskou základnu Sokola a na mimořádné valné hromadě 18. května 2013 jsem byl zvolen starostou TJ Sokol. Až tady jsem si uvědomil tu velkou zodpovědnost vše zvládnout, dělat to dobře a nezůstat v tom sám. Uvědomil jsem si, že vyměnit vedení není až tak složité ve stavu, v jakém se Sokol nacházel, ale teď musíme všem dokázat, že to s tím postavením Sokola na nohy myslíme vážně. Stalo se mi, že jsem i několik nocí nespál. Za těch několik týdnů nemožnosti musím přiznat, že jsem ze spolupráce členů výboru a kontrolní komise nadšený. Tady je potřeba zdůraznit, že všichni to děláme bez jakýchkoli nároků na odměnu, jen do toho investujeme svůj volný čas. Cítím také velkou podporu od obce, za což moc děkuji.

TJ Sokol Statenice se potýká s krizí ve vlastních řadách a to i přesto, že již před lety pronajala sokolovnu a tím si zajistila pravidelný zdroj příjmů. Ovšem za cenu toho, že obec tím přišla o možnost využít ke svým akcím jediný zdejší větší společenský prostor. Není to škoda?

Možná je na škodu, že v devadesátých letech nebyl založen žádný oddíl nebo kroužek, který by přežil až do teď. Asi bylo málo nadšených lidí, nebo spíše nebyli. Ano, krize v sokolských řadách bývala. I když

Pokračování na str. 2

Pokračování ze str. 1

bych to asi nenazval krizí, oni se prostě nescházeli tak, jak měli. Když všechno dělá jeden člověk, který se snaží, a ostatní to berou šmahem, to nemůže dopadnout dobře. Jediný, kdo se o činnost Sokola nejvíce zasloužil, je Mirek Poláček, a to bych chtěl zdůraznit. K ostatním věcem mi zatím nepřísluší se vyjadřovat, přeci jen nejsem ve funkci starosty moc dlouho a mnoho souvislostí zatím neznám. Momentálně si dávám dohromady všechna fakta z předšlých let a konkrétní stanovisko přednesu až na příštím zasedání. Mám teď opravdu složitou pozici, nevím přesně, kde mám navázat a kde pokračovat, když to všechno stojí na vratkých základech. Sokolovna byla před lety pronajata Profilplastu a teď je tam jiný nájemce.

Chápu, že peníze jsou potřeba, ale zbavit se takového prostoru, jako je sokolovna, a tím vzít lidem spoustu příležitostí a možností, to nechápu...

Chtěl bych na tuhle otázku zareagovat více ze široka, protože všechno se vším souvisí. Není žádné tajemství, že v zastupitelstvu obce sedím jako člen TOP09. A jedním z našich prioritních bodů programu místní organizace TOP09 bylo pokusit se vrátit místní sokolovnu široké veřejnosti a nastartovat v ní opět sportovní, společenskou i kulturní činnost. Bohužel v době, kdy jsme se začali zajímat o její využití a využívání, nám bylo sděleno, že je sokolovna opět pronajata na dalších deset let. Nepochopitelný na celé věci je fakt, že vedení Sokola v té době představovali lidé, kteří seděli i v zastupitelstvu obce. K problému sokolovna už jen tolik, že její využití je na další roky dané a myslím si, že nemá to cenu dál rozvádět. Proč členové bývalého vedení Sokola takto jednali, to vědí jen oni.

My se chceme dívat do budoucna. Je před námi spousta úkolů a práce, chceme to dělat jinak ti před námi. Oni o tom moc nepřemýšleli, asi jedinou jejich motivací byl docela jednoduchý příjem financí

Všechny peníze z pronájmu sokolovny šly do sokolské kasy. Otázkou zůstává, kam se poděly? Sokol měl rozpočet 400 000 korun na rok, což nejsou malé peníze, a bývalé vedení hospodařilo tak, že se neušetřila ani koruna. To o něčem svědčí, ale nebudu spekulovat, když neznám přesná fakta. Ono to vypadá, že jedu úplně od začátku, ale já jsem v podstatě ještě vůbec nezačal. Dávám to krůček po krůčku dohromady.

Už to zaznělo, ale nedá mi se nezeptat znovu – jsou velká úskalí, se kterými se potýkáte po předání Sokola, pozůstatkem bývalého vedení?

V první řadě je to třeba fakt, že dodnes nebyla po přestavbě zkolaudovaná sokolovna. A my jsme to před pár týdny dotáhli do zdárného konce. Tím jsme si odškrtli jednoho kostlivce. A takových je tam ještě dost. Například chatky za hřištěm, kde bývalo letní divadlo. Jednou přišla kontrola z katastrálního úřadu a sdělila nám, že máme černé stavby na pozemku. Vyřešili jsme to s majiteli chatek dodatečnými

Starosta TJ Sokol Státnice Jan Nyklas, Jana Špičáková a Antonín Zeman

smlouvami a všechno už je v pořádku. Ale proč to nemohlo být v pořádku už dřív? Řešili jsme odkupy pozemků a další a další nedořešené věci. Nevím, proč se to táhlo roky, asi se do toho našim předchůdcům nechtělo. Nemůžeš ale mít věci v nepořádku, potom vzniká jenom ještě větší zmatek a jednou bychom se z toho vůbec nemuseli vymotat. Jde to pomalu, ale jde to. Ono během nečeleho roku se toho taky moc udělat nedá.

Pojďme říct něco pozitivnějšího. Jak máš v plánu rozvíjet aktivitu Sokola? Asi by bylo dobré lidi na něco nalákat. Máš nějaké nápady? Na co se můžeme těšit?

Nápady máme spoustu. Záměrně říkám máme, protože to je záležitost celého vedení Sokola, jsme tým a týmově spolupracujeme. Je nás sedm a všichni máme plné ruce práce. Tak například na 15. prosince jsme domluvili ve Státnické krčmě turnaj v pingpongu, 15. února jsou všichni srdečně zváni do Masopustního průvodu, který vyrazí ve 13 hodin od Státnické Krčmy, kde bude večer posezení s harmonikou. 22. února bude obecní ples, tentokrát v sokolovně v Únětících, kde zahraje k tanci a poslechu kapela MIDIBAND a den poté je připraven dětský karneval. Chceme uspořádat zájezd pro děti do Milovic, kde jsou prolejšky a lezecké dráhy, některé ženy ze Státnice a Černého Vola chodí cvičit do sokola v Horoměřicích, tak jim na to budeme přispívat. Plánujeme výlety na hrady, pro seniory zájezd za dechovkou, to by je jistě bavilo. Do budoucna chceme založit několik oddílů, například lyžařský nebo cyklistický. Ale je pravda, že děti mají spoustu kroužků třeba v Praze, po škole, a bude složité skloubit naše aktivity s tím, abychom je začlenili tady a tím pádem měli dost členů. Když už vzniknou oddíly a budou členové, musíme je někde pozvat, čili zase jsme u toho, že nám chybí tělocvična. Máme v plánu zbudování cvičebního prostoru v nynější hospodě, kde proběhnou stavební úpravy tak, aby byla hospoda zachována a vznikl prostor pro cvičení. Zatím je tato myšlenka v plenkách, ale rozhodně je to jeden z prvních bodů, které chce nové sokolské vedení zrealizovat. Já cítím, že lidi si myslí,

že když jsme převzali vedení, že všechno bude hned. Ale při vši snaze to nejde, my se musíme nejdřív zorientovat a půjde to pomalu. Ale než pokračovat v něčem, co bylo špatně nastavené, raději řekneme stop a začneme úplně od začátku.

Proč hrajeme fotbal na nejnižší možné úrovni? Nemáme žactvo, nemáme dorost, nemáme ani jiné sporty a aktivity jako v okolních obcích...

Zase se budu opakovat. I ten fotbal jsme hráli na té nejnižší úrovni proto, že se na něj kašlalo. Bohužel, říkám to tvrdě, ale je to tak. Kluky začal trénovat Bohouš Jindřich a dělá to dobře, srdcem, a současně to má pevně v rukách. Hlavním problémem asi bylo, že jsme neměli svoje hráče, kteří by patřili Státnicím. A když nemáš hráče, tak si je musíš koupit, nebo si je alespoň půjčit. Teď jsme kupovali hráče z Nebušic nebo z Dukly, abychom měli vůbec koho postavit. A to všechno stojí peníze, za jednoho hráče klub zaplatí patnáct tisíc korun, to je běžná cena. A než se tým postaví a vybuduje pořádná a schopná základna, chvíli to potrvá. A hlavně tam nebylo vidět to zaplání, chuť a nadšení. A bez toho to opravdu nejdě. Proto ani nemáme žáky ani dorost, protože ten potenciál neměl kdo vychovávat. Dneska spousta dětí, než aby šly běžat za balónem, si radši sednou k počítači nebo k televizi a nemají ani zájem o sportovní aktivity. Proto je musíme na něco nalákat, ať na závody na kolech, na koloběžkách nebo na turnaj v čemkoli. Mezi lidmi jsou nápady, tak ať se nebojí a osloví nás, ničemu se nebráníme. A když bude mezi lidmi zájem a najde se někdo, kdo by těm mladším věnoval, tak to jedině přivítám a budu s ním spolupracovat. Abychom měli tu základnu, musíme najít lidi, kteří se tomu budou chtít věnovat a budou to myslet vážně a ne jen mluvit, kritizovat a nic.

Proč musí diváci při fotbale stát u zábradlí? Byl by velký problém opatřit hřiště více lavičkami kolem, aby mohl divák být v bezprostředním kontaktu s hřištěm

Pokračování na str. 3

Pokračování ze str. 3

a nemusel sedět na obrubníku, nebo jen tak postávat za zábradlím?

Máme samozřejmě v plánu udělat lavičky kolem hřiště, aby si mohli diváci pohodlně sednout na sluníčku. Minulé vedení opravilo kabiny a sociální zařízení, pořídilo osvětlení, sice jen nad kabinou, ale kluci mohou trénovat, i když se na podzim brzy setmí. A my chceme pokračovat ve zvelebování našeho jediného sportoviště. Je tu k dispozici sokolská kantýna, která je momentálně opět pronajata nájemci který se snaží zpříjemnit čas při fotbale, ale i mimo něj různými akcemi. Přes sezonu je otevřená každý den, v zimě potom jen přes víkend. V minulosti jsme měli smůlu na nájemce, který se moc nepovedl, a měli jsme potíže s placením nájemného.

Proč chybí propagace akcí, které pořádá TJ Sokol?

Propagace trochu chyběla, ale ne vždycky, nicméně to chci dát taky do pořádku. Hlavně chyběla propagace fotbalu. Jsou udělané informační tabule, které rozmístíme po obci plus u hospod budou viset tabulky s výsledky. My máme fotbalových fanoušků poměrně dost, ale je pravda, že ten fotbal taky musí k něčemu vypadat. Kluci se tam nemůžou jen tak plácát a věčně prohrávat. Samozřejmě, že to je fotbal, někdy vyhraješ, někdy prohraješ, ale my to můžeme dost ovlivnit výběrem a nákupem kvalitních hráčů, kteří to dělají

proto, že je to baví. To je prioritní. Když nakoupíme hráče, tak ne proto, abychom ho měli v inventáři. Musíme vidět snahu z jeho strany, že to chce a je součástí týmu. Chceš hrát fotbal? Já ti zařídím hřiště, teplé kabiny, vykoupaní, zaplatím ti trenéra, ale víc se musíš snažit ty. V zimě se fotbalistům platí hala, občas se uspořádá a zaplatí turnaj, a to taky nejsou malé peníze. Dneska máme pro sezonu podzim – jaro kolem dvaceti hráčů a s tím už se dá něco dělat. Kluci se teď, díky Bohoušovi, opravdu snaží, ale nesmí usnout na vavřínech. Poměrně nově funguje facebooková stránka TJ Sokol Státnice, kde najdete aktuální informace, potom jsou upoutávky na www.statenice.cz a když jsou nějaké akce, rozvěšujeme plakáty na obecní vývěsky.

Máme tady fotbalový tým. Ale proč tady třeba nemáme další spolky jako v jiných obcích? Lidé o to nemají zájem?

My musíme mít nejdřív myšlenku, jakým směrem se ubírat, musíme spolky založit a potom shánět členy. Od župy sokolské máme příslibeno, že nám pomůže, jak bude moci, ale to je taky věc, která nebude hned. Tady v obci je problém, že si někteří lidé hrají na místní a přistěhovalce. A to se mi vůbec nelíbí, protože jsme jedna obec a měli bychom držet pohromadě. Ať starousedlíci nebo nově přistěhovaní. Například letošní rozsvícení stromu, to je zdárný příklad. Kateřina Forejtová z občanského sdružení Státnický mlýn – Zelené

údolí nás oslovila, jestli můžeme rozsvítit strom náměstí. Proč ne, bude to aspoň něco jiného. Tak sdružení příslibilo sehnat a ozdobit strom, zařídít punč a my to ostatní. Tak doufám, že se to povede, a bude to fajn adventní sobota. Proč to nezkoušet s dalšími společnými akcemi, ale musíme u toho všichni přemýšlet.

Řekni ještě závěrem krátce, jakou vizi má Sokol ve Státnicích do budoucna?

My jsme si dali jako předsevzetí vzdvihnout Sokol jako takový, vrátit mu původní tvář a otevřít ho všem lidem. Sokol je tady pro všechny. Vždycky měl být, ale dopadlo to jinak. Nechceme, aby to byla jen organizace na papíře. V žádném případě nechceme rozdělovat Státnice a Černý Vůl. Když za mnou přijdou lidi z Černého Vola, že si chtějí udělat v ulici třeba základy na kolech, tak se jim budu snažit co nejvíce pomoci. Ve stanovách Sokola stojí, že rozvíjí sportovní a kulturní život, takže za mnou může přijít kdokoli s čímkoli. Já věřím tomu, že jednou budeme jedna velká vesnice, kde se lidi budou zdravít, protože se rádi vidí a protože se znají. V tomhle jsem optimista a přeji si vaši pomoc.

V této chvíli ale především přeji všem krásný a příjemný adventní čas a šťastné vánoční svátky!

Text a foto: Renáta Štátná

Zeman S.R.O.

STAVEBNÍ ŘEMESLA

se sídlem v Jinočanech, Náměstí 5. května 17, Praha-západ

firma působící na trhu již 16 let, zajistí Vám dle Vašich představ

- ▶ přípravu a rozpočet stavby
- ▶ kompletní stavbu na klíč a terénní úpravy
- ▶ nástavby, přístavby, půdní vestavby a rekonstrukce vnitřních prostor vašeho RD, bytu, bytových jader, nebytových prostor, chat atd.
- ▶ sádkartonové příčky, konstrukce, obklady, dlažby
- ▶ zednické, malířské, truhlářské, lakýrnické, zámečnické, sklenářské práce
- ▶ rozvody vody, kanalizace, ÚT, elektroinstalace a VZT

Neváhejte a volejte Ing. Zeithamla

tel. 777 662 353, 224 312 456

e-mail: zeman@remesla-zeman.cz ◀▶ www.remesla-zeman.cz

Naši nejmladší

Vítání občánků

V sobotu 10 listopadu mezi námi starosta obce Jan Sládek slavnostně přivítal nové občánky, kteří se narodili během uplynulého roku. Jsou to: Aurora Maria Jimenez Soto Del Valle, Čejka Matyáš, Jilek Jiří, Francírek Václav, Petříček Albert, Podhorská Rozálie, Pořízková Adéla, Procházka David, Račlová Lucie, Trojnová Nela, Trojnová Veronika, Vojtíšek Kryštof, Vondra Petr, Votava Samuel, Vyšín Antonín, Šmirauzová Melany Zara a Wolfová Marie.

Text a foto: Jitka Lenková

a nejstarší spoluobčané

Setkání se seniory

Neděle 17. listopadu byla nejen sváteční, ale zároveň výjimečná pro naše starší spoluobčany, pro které Obecní úřad Státnice spolu s TJ Sokol Státnice a Čarodějnicemi od Juliány připravil velmi příjemné odpolední setkání. Na již tradiční posezení se seniory jich přijalo pozvání sice méně než dvacet, ale jak řekl starosta Jan Sládek, mohlo to být způsobeno i tím, že v důsledku nutnosti ochrany osobních údajů pozvaných občanů musel být zvolen jiný organizační postup než v předchozích letech. Malá účast však vůbec neubrala na kráse celé akce. Úderem třetí spustila první sérii k tanci a poslechu nefalšovaná dechovka, kapela MONA, menší sestřička známé Jitřenky z Prahy. Příjemná a usměvavá obsluha Státnické Krčmy podala hostům výtečnou svičkovou, kávu a zákusky a pak už se jen tančilo a veselilo. Jen si sem tam někdo posteskl, že je velká škoda, že nemáme pořádný velký sál, jak tomu bylo za někdejší slávy sokolovny, kdy se tu pořádaly taneční zábavy, na které, převážná většina lidí, dnes už s trochou nostalgie, vzpomíná. I přes mlhavý den bylo toto odpoledne barevné, usměvavé a velmi přátelské.

Text a foto: Renáta Štátná

Otázky pro starostu

Nevím, jestli se mi to jenom nezdá, ale vypadá to, že na Parádnicce se toho od jara moc nevybudovalo. Nebo se mýlím?

Ano, máte pravdu, ale jenom částečně. Aby mohly pokračovat další práce, bylo třeba schválit 3. změnu územního plánu (stavba školky) a připravit urbanistickou studii. Nyní je vše již hotovo stejně jako dohoda autorky návrhu na úpravu Parádnice Edity Prokešové s arch. Poláčkovou o vedení cest na Parádnicí. Tedy příští rok opravíme schody na terasách a doufám, že dotčené orgány schválí osazovací plán na Parádnicí včetně mostku, který spojí hlavní část Parádnice se Štěpnicí. Ve Štěpnici byly vysázeny nové stromy, které nahradily stromy vykácené dřívě. Jde to pomalu, nicméně dnes již víme přesně, co chceme, a jde pouze o peníze na realizaci. Část se bude realizovat spolu se stavbou školky např. sanace teras a přichodová mlatová cesta jako součást cest budoucího barokního parku. To, kam jsme dosud se stavbou školku pokročili, nám umožní i hledat vnější zdroje financování.

Na Račanech opět – tento podzim již potřetí během dvou měsíců – došlo k pravidelné odstávce el. proudu. Ta druhá z nich rovnou přešla do 5 hodin trvajících poruchy. O té třetí (26. 11. 2013) se říká, že "jéžděáci" nepustili montéry na pole k trafostanici a proto se kvůli připojení jednoho domu musela odpojit větší oblast, než bylo nutné. Pokud vím, jsme jediná takto postižená část Statenic – v jiných částech bývají odstávky méně často nebo nejsou vůbec (Statenický mlýn). Pro mě známé z Prahy je taková situace zcela neuvěřitelná, tam by si nikdo něco podobného prý nedovolil (s výjimkou havárie.). Pro mě osobně je tato situace o to nepříjemnější, že jako OSVČ pracuji na počítači z domova a ztracený čas bez elektřiny, kdy nemohu svoji práci vykonávat, musím "nadělat" např. o víkend – a nikdo mi za pochopitelně nic nedá.

Víme, že na kraji Lichocevs se připravuje výstavba trafostanice větších rozměrů. Domníváme se pouze, že tyto výluky jsou způsobené přípravou na vlastní výstavbu. Jsou-li za tím i jiné důvody, to skutečně nevím. Pracovníci ČEZ, kteří nám odstávky avizují, neví o souvislostech nic nebo málo. Je to nepříjemné a trochu v rozporu s prohlášením ČEZ o zlepšení situace. Bude-li nám ČEZ avizovat další odstávku, budeme jejich žádost považovat za ohrožení občanů a podle toho budeme chtít i více informací a určité záruky.

Překvapila mě nízká účast občanů na vernisáži výstavy "Po čem chodíme". Nemají snad zájem o minulost obce, v níž žijí? Anebo se je nepodařilo řádně informovat? Jak vlastně proudí informace z obecního úřadu směrem k občanům?

Občané byli informováni o výstavě plakáty na úřední desce obce, stejná informace byla informace na webových stránkách obce stejně jako o všech jiných akcích pořádaných obcí a o dalších událostech (např. odstávky el. proudu, očkování psů a koček proti vzteklině apod.) Nevím, kde se stala chyba a jestli se vůbec nějaká chyba stala. Ti, kteří na vernisáž přišli, doporučili, aby informační panely byly instalovány ještě na dalších místech po obci, zejména na autobusových zastávkách. Zároveň se ukázalo, že někteří občané úředním deskám věnují jen minimální, pokud vůbec nějakou, pozornost, v čemž nejsme podle zkušeností v jiných obcích výjimkou. Uživatelé internetu si mohou na stránkách obce rovněž nastavit tzv. odběr novinek. Jakmile se na úřední desce a zároveň na webu obce objeví nová informace, přijde jim o tom informační e-mail. Podrobnou informaci o výstavě, která bude otevřena až do 26. února 2014, najdete také v tomto čísle zpravodaje. Je to v pořadí již čtvrtá výstava, kterou současně vedení obce uspořádalo. Kurátorkou všech byla Jitka Lenková, která je zároveň autorkou dvou z nich („Co nám létá nad hlavou“, „Po čem chodíme“). Novodobé historii obce se věnovala kronikářka obce Edita Prokešová, autorka výstavy „Statenické stopy“. Autorská výstava kreseb Františka Juřiny „Tužka“ představila precizní kresby tužkou tohoto autora. Výstavou „Po čem chodíme“ chceme zvýšit povědomost lidí o existenci Statenic, jejichž součástí

je veřejnosti mnohem známější Černý Vůl. Je tedy pravda, že se nás sešlo málo, ale debata účastníků byla zajímavá a určitě pro mne podnětná. Počet návštěvníků vernisáže byl vyváženou obsahem diskuse přítomných. A to je podle mne stejně dobré jako vysoká účast,

Jak se bude dále pokračovat s výstavbou školky u Parádnice poté, co obec získala příslušné kladné územní rozhodnutí? Podle týdeníku 5+2 (14. 11. 2014) Středočeský kraj nedávno získal 102,6 mil. Kč na podporu takovýto záměrů v obcích od 500 do 5000 obyvatel, což je právě případ Statenic. Pokusí se naše obec získat něco z těchto peněz na naši školku? A kolik bude vlastně stát?

Úvodem je třeba konstatovat, že obec nemá územní rozhodnutí, zatím jsme teprve ve fázi po schválení 3. změny územního plánu a zpracování územní studie. Na základě těchto dokumentů jsme se s Alfou Praha s. r. o. dohodli na dalším společném postupu, který povede k vydání kladného územního rozhodnutí pro stavbu školky. Teprve s tímto rozhodnutím v ruce je možné žádat o dotace – dřívě ne. Alfa Praha s. r. o. financuje studii, projektovou dokumentaci pro územní rozhodnutí a následně dokumentaci pro stavební povolení. Platí jak pořízení dokumentace, tak zajištění územního rozhodnutí a stavebního povolení. Dokumentace k územnímu rozhodnutí bude hotová v únoru, byla již objednána. Když si tato data porovnáte, je jasné, že reagovat na výše zmíněnou výzvu nestihneme.

Vydáním územního rozhodnutí ale věc ani zdaleka nekončí. Pak bude následovat dokumentace pro stavební povolení. Půjde-li všechno normálně, tak by kladné stavební povolení mělo být vyřízeno na přelomu let 2014-2015. Výstavba by mohla začít počátkem roku 2015. Cena školky spočítaná podle tabulek bude 14 mil. Kč, plus 1 mil. Kč na dokumentaci a práci potřebnou obstaráním povolení. Jednáme o způsobu financování stavby. Pochopitelně i dotace je ve hře.

Stavba vlastní budovy školky je pouze částí celého projektu „školka“. U školky musí být dětské hřiště, ke školce je třeba bezpečně přijít nebo dojet a také zaparkovat. Proto máme zpracovanou také dopravní studii projednanou s dotčenými orgány. Po schválení rozpočtu zadáme práce na etapě 1a., kterou bychom chtěli realizovat ještě příští rok. Jde o prostor od autobusové zastávky k pomníku a přechodu u něj. Další částí projektu je sanace teras. Bohužel, zákony a státní orgány melou pomalu a někdy nejistě.

Ještě dovětek. Obec Horoměřice získala dotaci na mateřskou školku proto, že byli připraveni. Projekt jim ležel s územním rozhodnutím v šuplíku pár let. Na rozdíl od nás tedy měli v době zveřejnění tehdejší dotační výzvy kam sáhnout. My takový „šuplík na projekty“ také máme, zatím je prázdný. Měli bychom jej tedy začít pomalu plnit.

Plánuje obec nějaké využití obecního prázdného domku vedle budovy obecního úřadu? Mně by se třeba líbilo takové nějaké centrum, kde by se dopoledne scházely maminky s těmi nejmenšími, odpoledne školáci při nějaké zájmové činnosti a v podvečer senioři a vůbec dospělí třeba při nějaké zajímavé přednášce nebo i jen tak. Především starším občanům jistě chybí prostor pro trochu kulturní a přitom cenově dostupné posezení u kávičky, pokud nechtějí jít do hospody nebo kavárny ve Statenickém Mlýně.

Chceme zastavit chátrání domku. Architekti dokončují studii rekonstrukce domku s vnitřním uspořádáním, které by umožnilo později rozhodnout o jeho využití. Naši myšlenkou je přemístit tam knihovnu a vytvořit tam kulturně vzdělávací středisko pro občany každého věku s celodenním provozem. Tabulková cena rekonstrukce činí 2 mil. Kč. To bez dotace nezvládneme. Rozhodne-li se zastupitelstvo dát se touto cestou, bylo by to dobře. Jiný nápad je udělat tam zázemí technických služeb obce. Podle mého názoru to je třeba hledat jinde, už jen z důvodu obtížného výjezdu a příjezdu do prostoru dvora obecního úřadu. Rozhodnutí je na zastupitelstvu.

Docela se mě dotkl úvodní z minulého čísla „Sláma není plast“. Samozřejmě, že občané obce dokážou rozlišovat druhy odpadu. Pokud hodí do koše na psí exkrementy něco jiného, je to proto, že normální odpadkový koš není široko daleko! Košů na odpadky by mělo být v ulicích obce víc. Takhle to vypadá, že obec myslí spíš na psy, než na lidi. Tak se blíží zima. Má už obec nějaký plán zimní údržby, anebo zase kvůli sněhu a náledí nepojedou autobusy a tak?

Spolu s paní místostarostkou M. Šmardovou máme po těch 30 měsících, co jsme ve funkcích, zájem, aby obec vypadala hezky. Začali jsme s psími exkrementy, abychom umožnili majitelům psů udržovat čistotu v obci. Proto jsme zvýšili poplatky ze psů. Dalším krokem je pořízení čistícího vozu, který jsme dostali začátkem prosince. Čistící stroj je určený k zametání místních komunikací. Tím budeme pravidelně likvidovat papíry, nedopalky a vše, co lidé odhodí. Příští rok na jaře chceme instalovat odpadkové koše. S těmi je do určité míry problém, protože jsou lidé, pro které je to popelnice, za kterou se nemusí platit. Proto jsme před instalací košů radikálně zlepšili vybírání poplatků za likvidaci komunálního odpadu. Tímto opatřením snad omezíme „zneužívání“ odpadkových košů a jejich zaměňování za popelnice. Proto také odpadkové koše, s výjimkou autobusových zastávek, nebudeme umisťovat u silnic 2. a 3. třídy. Při jejich umisťování budeme vycházet i ze zkušeností s koši na exkrementy a jejich „zneužívání“. To je náš plán, který postupně realizujeme.

Co se zimní údržby týče, tak plán máme, byl vyvěšen již vloni a letos se aktualizuje. Vloni nebyly s úklidem sněhu a náledí problémy a podle reakcí občanů, sjízdnost byla zajištěna v potřebném rozsahu. Neočekávám je ani letos. Silnice, po kterých jezdí autobusy, jsou v majetku Středočeského kraje a obec je neudrzuje už proto, že na to nemá dostatečně výkonnou techniku.

Chci se ještě vrátit k problematice vyhlášky o nedělním klidu. Tady v Černém Vole nám jej neruší ani tak hlučná činnost některých sousedů, ale ještě mnoho dalšího, na prvním místě hluk z letiště, potom cyklisté a samozřejmě také kamiony ve dne v noci projíždějící obcí. V životě tu nebyla policejní hlídka, která by alespoň trochu usměrnila. Mají všechny tyto problémy vůbec

nějaké řešení? Třeba umístění dopravní značky „obytná zóna“, aby se omezilo bezohledné chování cyklistů aspoň co do rychlosti jejich jízdy, kdy mohou někoho ohrozit?

Chápu váš postesk nad hlukem letadel a ze silnice 2. třídy procházející Černým Volem. S letadly nic neuděláme. Ta budou létat dál. Ale co jsme docílili je, že se již nad obcí nestáčeji. Musí se otáčet až po dosažení určité výšky a to je nad Březiněvsi. Pro hodně lidí v obci je to úleva. Letiště však občanům obce jako odškodnění poskytuje finanční dary, za které bylo například doplněno a zkulturněno dětské hřiště v Černém Vole, opraveny schody na silnici 2. třídy, bariéry a zábradlí podél silnice.

Klidu z průjezdu obcí ze silnice 2. třídy se tak brzy asi nedočkáme. Je nad síly obce s tím něco udělat. Jediné reálné řešení je přeložka této silnice do území mimo obce. Investice 3 miliardy se tak snadno nezíská a je i mimo dosah Středočeského kraje. Nicméně obce ve Sdružení obcí postižených hlukem z letiště postupují společně a docílily již toho, že krajský úřad financuje studia EIA, která je podstatnou podmínkou pro realizaci dalších kroků. Snad se toho dožijeme dřívě, než přijde konečné řešení – pád mostu nebo opěrných zdí. Obytná zóna není pouze cedule. Za pojmem „obytná zóna“ se skrývají nutná opatření jako je chodník, zpomalovací pruh, přechody apod. To vyžaduje projekt dopravního inženýra. Máme generel místních komunikací, který s obytnými zónami počítá, ale projekčně je neřeší. To nás teprve čeká.

Chcete se i vy na něco zeptat starosty naší obce Jana Sládka? Svůj dotaz můžete zaslat e-mailem i poštou na Obecní úřad Statenice.

Řadu zajímavých informací a námětů na dotazy naleznete na webových stránkách obce, kde jsou uveřejňovány v plném znění zápisy z jednání zastupitelstva. Ti, kteří nemají internet nebo ho nechtějí používat, si zápisy mohou pročíst v úředních hodinách na OÚ Statenice.

Připravila Jitka Lenková

Krátké z obce

Z nového asfaltu se mohou nyní těšit obyvatelé a návštěvníci ul. Strmá (od Žabky směrem na Chotol). Je to další významný příspěvek k zkvalitnění povrchu komunikací v naší obci.

Text a foto: Jitka Lenková

Nový zametač

V pondělí 2. prosince převzala obec do vlastnictví nový samosběrný zametací stroj Hako Citymaster 2000 určený k údržbě všech možných povrchů, chodníků, parkovišť a místních komunikací vč. zalévání zeleně. V této souvislosti je zejména potěšitelné, že stroj v ceně cca 3 mil. vč. DPH bude z 90% zaplacen z dotace Fondu Ministerstva pro životní prostředí ČR (FMŽP).

Text a foto: Jitka Lenková

„Přejeme si, abychom byli v budoucnu vyhlášenou prodejnou a lidé se k nám rádi vraceli!“

„Chodím vázat do Parádnice,“ řekneme si jednou ...

Slavnostní atmosféra panovala ve středu 16. října na náměstí před kavárnou a přilehlém prostranství. Občanské sdružení pro obnovu parku Parádnice a veřejné zeleně (OSPAZ) se rozhodlo zrealizovat svůj další projekt. Poté, co se před časem pustilo do záchrany a obnovy místní zeleně, připadala jim velmi zajímavá myšlenka postarat se i o útulné a kreativní vybavení domovů spoluobčanů, a to nejen statenických. A tak na náměstí areálu Statenického Mlýna otevřely zástupkyně sdružení obchůdek "By Parádnice". Krátce po šesté hodině, kdy už se začalo smrákat, si shromáždění vyslechlo krátký proslov Edity Prokešové a po něm přišlo slibované překvapení. Každý si mohl zapálit a vypustit do oblač jeden lampión přání a tak ve chvíli stoupalo stmívající se oblohou asi třicet bílých osvětlených koulí, které se pomalu vzdalovaly, až je tma pohltila úplně. Nádherně zbarvené listy stromů dávalo této slavnostní chvíli ještě romantičtější nádech a ani chlad nikomu

Interiér prodejny je barevný a voňavý a přímo vybízí ke vstupu a krátkému zastavení

Mistostarostka Miroslava Šmardová přišla popřát hodně zdaru a tvůrčích úspěchů

nevedil. Pozvání přijali i zástupci obce, a tak jsme s mistostarostkou M. Šmardovou neformálně poklábosily a ona nad šálkem svařeného vína popřála nově otevřené prodejné hodně zdaru a spokojených klientů a netajila se nadějí, že se tu budou moci místní i přespolní radovat dlouhá léta.

Tato akce byla plánovaná od března 2013, kdy s tímto nápadem seznámila místopředsedkyně sdružení, Edita Prokešová, veřejnost při prezentaci obnovy parku Pa-

rádnice. Celý projekt významně podpořil majitel prostoru, ve kterém se obchod nachází, místní podnikatel, Tomáš Škopek. „Obchod má za cíl, podle stanov sdružení, jednak vytvořit vnitřní prostor infrastruktury obce, jednak podpořit část zisku obnovu Parádnice,“ řekla E. Prokešová. „Můžete si u nás objednat vazby květin, můžete si je i sami naaranžovat, nabízíme drobný doplnkový prodej, vázané květiny doručíme zdarma po Praze a blízkém okolí, zkušené

floristky vám pomohou s péčí o květiny ve vašich interiérech, domech i kancelářích. Pro názornost, co u nás všechno najdete, se můžete podívat na facebookovou adresu "Parádnice", kam denně vkládáme nové fotografie. Naším přáním je vejít do povědomí lidí jako jiné vyhlášené podniky a aby si jednou lidé říkali: „Jdeme vázat do Parádnice...“

Text a foto: Renáta Štátná

Sprátená Kavárnička se postarala o výborné pohoštění, které nabízela sama její majitelka, Barbora Škopková

Po čem chodíme

Z nejdávnější minulosti naší obce

Před několika roky jsem si dala za úkol vypátrat něco bližšího o místním nejznámějším archeologickém nález, keramické hlavičce rohatého kusu skotu. Svůj tehdejší článek jsem zakončila přáním, jak by to bylo pěkné, kdyby kopie tohoto artefaktu byla trvale vystavena třeba na místním obecním úřadě. V těchto dnech se mi toto přání vyplnilo.

Výstava „Po čem chodíme“ se zaměřila na nejdávnější minulost Statenic a její části Černý Vůl ohraničenou dvěma daty. Prvním z nich je 6000 let př. n. l., počátek neolitu čili mladší doby kamenné. Z této doby je doloženo první osídlení údolí Statenického potoka. Druhým datem je rok 973, kdy vznikla pravděpodobně první písemná zmínka o Statenicích a začala tak její psaná historie.

Během přípravy výstavy jsme spolu se spolupracovníky z celkem tří muzeí narazili na celou řadu problémů. Z technických a bezpečnostních důvodů nejsou vystaveny předměty z Národního muzea a z Městského muzea v Kralupech nad Vltavou. Nahradily je tedy alespoň fotografie. Doslova na poslední chvíli jsme měnili vitríny, protože se ukázalo, že ty původně vybrané nedokážeme na obecním úřadě sestavit. Poslední úkon, zasunutí dva metry vysokého plexiskla horem do rámu dvoumetrové vitríny, vyžadoval výšku místnost alespoň čtyři metry. Zasedací místnost obecního úřadu je však vysoká sotva 2,5 metru.

Potýkali jsme se i s odbornými záležitostmi. Nálezy, zvláště z předminulého století, jsou někdy co do místa zapsány značně nepřesně způsobem jako „nad Černým Volem“ anebo je dnes už nedokážeme identifikovat. Kdyby se podařilo dohledat, kde se nacházela tzv. Starečkova zahrada, přes níž zřejmě kdysi vedla via magna, věděli bychom o této stále diskutované dálkové trase zas o kousek více. Mě třeba v této souvislosti překvapila podkova koníka, který mohl po via magna před asi tisícovkou putovat jako nákladní soumar. Podkova je totiž jen 8 cm dlouhá, takže předpokládám, že spíš než koníkovi patřila poníkovi velikosti shetlandského ponyho, tj. v kohoutku vysokého 100-110 cm. Ověřit si svoji domněnku půjdu s metrem

Archeolog Petr Nový z Středočeského muzea v Rostokách u Prahy během zahájení výstavy v sobotu 23. listopadu 2013 jeho účastníky podrobněji seznámil s některými exponáty.

v ruce k ohradě s poníky na vánočních trzích a už teď se těším, co na to jejich majitel...

Ti, kteří výstavu již shlédli, také projevíli určité zklamání nad tím, že obec Statenice působí v porovnání s okolními obcemi co do archeologických nálezů jako chudá příbuzná. Je to do jisté míry jen optický klam. Ano, keltský bojovník s mečem z Tuchoměřic nebo rondel (kruhový objekt) o průmětu 80 metrů objevený v Horoměřicích, jsou jistě atraktivní, ale rozhodně ne neobvyklé. Zatímco keltských bojovníků se již našlo na území ČR povícero, Statenice se mohou pochlubit zcela unikátní keltskou kovolijecou dílnou. Rondelů, jako v Horoměřicích, máme v ČR možná asi tak deset, v celoevropském měřítku jich však už bylo objeveno, především díky letecké archeologii, přes tisíc (jen ve Velké Británii přes 900, Stonehenge počínaje). Zcela unikátní je také náš „býček“ a komplex asi dvaceti souběžných úvozů v lese naproti hřišti. Přínejmenším neobvyklé jsou dětské pohřby v nádobách a misky s obrázkem dvojhlavé sekery ze Středomoří nazývané labrys staré možná až pět tisíc let.

Objevují se také otazníky. Který druh mlže poskytl svoji lasturu na výrobu pravěké ozdoby? Sladkovodní nebo mořský? Kterému zvířeti patří kousek čelisti ze sbírek Národního muzea? Domácímu, divokému? Určitě lze takové otázky rozluštit, chce to jen trochu času a peněz. Pro „velkou“ archeologii to jsou však nálezy příliš bezvýznamné, než aby se takovým luštěním někdo zabýval. Naše „malá“, lokální archeologie by to však časem zvládnout mohla.

Možná se však dočkáme nálezu stejně atraktivního jako významného. Statenice zatím vyšly naprázdno, když se v ulici Svatojánská našla na staveništi jen navážka z 19. století, zatímco jen o několik domů byly v třicátých letech objevené jakési „kostry“ starší sta let. Na počátku také stojí záchranný výzkum na staveništi Aury Statenice. Další záchranné výzkumy a tím i možné nálezy lze očekávat vzhledem k rozsahu plánované výstavby.

Své mohou vydat také muzejní depozitáře. Vedle první kopie „hlavičky rohaté skotu“ (ta originální byla cca před sto lety ukradena) ve vlastnictví Národního muzea a se objevila druhá v roztokém muzeu. Vedle jedné misky s labrysem z Rostok se v Národním muzeu naopak vyloupila ještě druhá. Alabastrové náramky z Černého Vola jsou uvedeny v seznamu, ale v depozitáři Národního muzea nebo se je zatím dohledat nepodařilo. To však neznamená, že se tak ještě nemůže stát.

Přehledným způsobem zachycuje archeologické lokality a nálezy ve Statenicích jejich archeologická mapa, která je rovněž součástí výstavy. Spolu s odborným poradcem Petrem Novým, archeologem ze Středočeského muzea v Rostokách u Prahy, doufáme, že se bude stále rozrůstat a upřesňovat, a to také díky znalostem a vědomostem vás, občanů Statenic, pokud nám je budete ochotni sdílet, za což předem děkujeme.

Jitka Lenková, autorka a kurátorka výstavy

Otevírací doba výstavy

pondělí a středa, 8-12 a 14-17 hod. (úřední hodiny OÚ Statenice)
jinak po dohodě – kontaktní osoba JUDr. Jitka Lenková
tel.: 604 684 834, e-mail lenkova@svolny.cz.

místo konání výstavy: zasedací místnost OÚ Statenice,
Statenická ul. 23, 252 62 Statenice
Výstava potrvá do 26. února 2014.

Po čem chodíme

Rohatá záhada

Hlavním exponátem naší výstavy se stal zdejší nejznámější archeologický nález, drobná keramická hlavička skotu. Skot, to je jediné možné přesné označení. Máme totiž jen tu hlavičku, takže není jasné, zda to je hlavička býka, vola nebo krávy. Podle uhlazeného povrchu na její zadní části můžeme usuzovat, že hlavička sloužila jako držadlo nádoby, v níž plynule přecházela. O jaký skot se přesně jedná, tedy věděl jen tvůrce této sošky a případně ti, kterým to řekl.

My bychom se rádi přiklonili k tomu, že jde o hlavičku vola. Už jen proto, že byla nalezena roku 1884 při těžbě hlíny v cihelně v Černém Vole. Pozoruhodná náhoda... Ne však ojedinělá. Podobně byla v moravské jeskyni Býčí skála roku 1869 objevena bronzová soška býčka z doby halštatské (700-450 př. n. l.). „Náš“ skot se datuje podstatně dále do minulosti. Patří do kultury vypíchané keramiky (cca 4500 př. n. l.) charakterizované keramikou zdobenou typickými dvojpíchy.

Na první pohled vzácný nález odevzdal místní učitel Emanuel Neuman roztockému lékaři a nadšenému amatérskému archeologovi Čenku Rýznerovi (1845-1923), který jej předal do Národního muzea. Již tehdy se však prý objevily pochybnosti o pravosti nálezu a bylo vysloveno podezření, že se jedná o padělek. Jeho autorem měl být někdo z místních obyvatel, který jej vyrobil po vzoru již dříve nalezené keramiky, aby si potom prodejem „nálezu“ vylepšil rodinný rozpočet. Proti tomu stojí skutečnost, že se jedná o odlomenou část většího celku, což by bylo možné napodobit jen obtížně.

Jak tomu je doopravdy, to se dnes již nedozvíme. Plastika se ztratila v první čtvrtině minulého století během jedné z výstav, které tehdy Národní muzeum pořádalo. Dochovala se jen její sádrová replika, jejíž kopie bude po ukončení výstavy trvale vystavena v prostorách OÚ Statenice.

Po čem chodíme

Ze Statenic až do Pekingu

Územím v okolí naší obce procházela, patrně již v pravěku, obchodní stezka později nazývaná via magna (velká cesta). Jde o obecné pojmenování (jako dnes např. říkáme dálnice), proto se píše s malými písmeny. Nevíme, kudy přesně vedla, protože během doby se její trasa měnila.

Přímo přes Statenice si to namířila pravděpodobně v době vzniku Prahy (cca 8. – 9. st.) Spojovala nejsevernější záliv Jaderského moře, italský přístav Aquileia, s nejjihnější přístavem Baltského moře, slovanským Wolinem. Říkalo se také Lužická nebo Srbská cesta, protože směřovala do Lužice (na území dnešního Německa a Polska) a do Srbska. Zboží po ní putovalo doslova z jednoho konce Evropy na druhý – otroci, jantar, kožešiny, med a další žádané zboží od Baltu výměnou za luxusní předměty ze Středomoří a Orientu, především sklo a výrobky z bronzu.

Via magna se v Praze křižovala s dalšími dálkovými trasami – Zlatou stezkou z německého Pasova, Solnou stezkou z Rakouska a s Hedvábnou stezkou z Číny. Kdyby se toho tehdy někdo odvážil, mohl opravdu docestovat ze Statenic až do Pekingu, i když by mu to trvalo řadu měsíců, možná i několik let. Nejrychlejší jezdci na koni sice byli schopni urazit i přes sto kilometrů denně, obchodní karavany však cestovaly o poznání pomaleji. Volské spřežení se pohybovalo průměrnou rychlostí jen 3-5 km/hod. a spotřebovalo cestou značné množství píce. Jeho výhodou však byla schopnost táhnout těžké náklady zboží, které nebylo možné rozdělit na části a naložit na soumary (jako např. sůl).

Největší rozkvět zaznamenala via magna na území Statenic v 10. st., jak patrně dokládá i nález části podkovy z té doby. Později se její trasa posunula stranou. V novověku ji nahradila silnice procházející přes Černý Vůl. Jezdily po ní těžké formanské vozy, poštovní dostavníky i luxusní kočáry, které často stavěly v přepřahací stanici na Tursku. Dnes je vystřídalá automobilová doprava, kterou používáme s naprostou samozřejmostí. Kdo si přitom ještě vzpomene na pradávnu vii magnu...

Po čem chodíme

Z muzejních sbírek

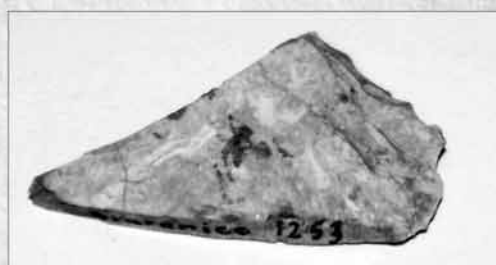
Jeden z celkem šesti pazourkových nožíků nalezených ve Statenicích, Štěpánkově cihelně, nedatováno (depozitář Národního muzea).

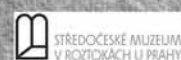
Pazourková čepelka v expozici Městského muzea v Kralupech nad Vltavou, nedatováno

Pazourkové úštěpy v expozici Městského muzea v Kralupech nad Vltavou (skutečná velikost cca 4 cm), nedatováno

Dvě misky (volutová keramika) nalezené ve Statenicích s motivem ve formě dvojhrané sekerky (labrysu) obvyklé ve Středomoří dokládají možné kontakty s touto oblastí, cca 6 000 – 4 500 př. n. l. (depozitář Národního muzea)

Po čem chodíme

Z muzejních sbírek

Část lidské lebky nalezená roku 1936 ve Statenicích, Štěpánkově cihelně, nedatováno (depozitář Národního muzea)

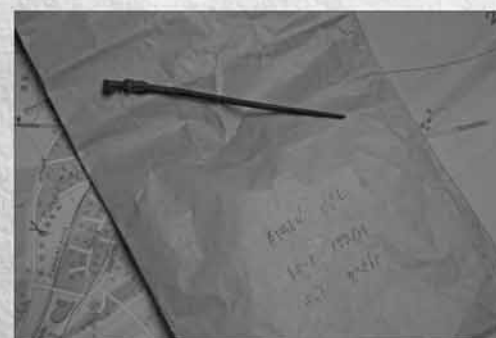
Úlomek čelisti zvířete (pes? ovce? vepř?) dokládá počátky soužití člověka se zvířaty. Místo nálezů blíže neurčené, nedatováno (depozitář Národního muzea).

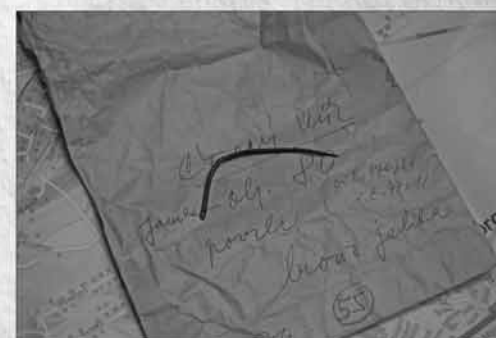
Úlomek nádoby – lineární keramika – byl nalezen roku 1936 ve Statenicích, na poli u Štěpánkovy cihelny, cca 4 900 př. n. l., (depozitář Národního muzea)

Provrtaný a na jedné straně zabroušený úlomek lastury sloužil jako ozdoba. Nalezen roku 1936 ve Statenicích, na poli u Štěpánkovy cihelny, nedatováno (depozitář Národního muzea).

Bronzová jehlice a jehla ze Statenic – Černého Vola, knovízská kultura, cca 1300–700 př. n. l. (depozitář Středočeského muzea v Roztokách do Prahy)

Po čem chodíme

Poděkování

Tato výstava by se nemohla uskutečnit bez pomoci a spolupráce následujících osob a organizací:

Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy

- zapůjčení výstavních vitrín
- zapůjčení exponátů muzea
- odborná spolupráce

Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy,
příspěvková organizace Středočeského kraje
Zámek čp. 1, 252 63 Roztoky u Prahy
tel.: 233 029 011
e-mail: muzeum@muzeum-roztoky.cz
www.muzeum-roztoky.cz

Městské muzeum v Kralupích nad Vltavou

- fotografie exponátů muzea

Městské muzeum v Kralupích
nad Vltavou
Vrchlického 590
278 01 Kralupy nad Vltavou
tel.: 315 723 035
e-mail: muzeum.kralupy@seznam.cz
www.muzeum.kralupy.sweb.cz

Autodoprava Bydžovský, s.r.o.

- sponzorský dar

Autodoprava Bydžovský, s.r.o.
Pražská 240, 252 64 Velké Přílepy
provozovna: Kralupská 470, 252 62 Statenice
tel.: 602 204 928, 602 31 31 52, 220 930 173
autodoprava@autodoprava-bydzovsky.cz
www.autodoprava-bydzovsky.cz

Národní muzeum v Praze

- fotografie exponátů muzea
- výroba replik hlavičky skotu

Národní muzeum
Václavské nám. 68, 115 79 Praha 1
tel.: 224 497 111
e-mail: nm@nm.cz
www.nm.cz

Stavební řemesla – Zeman, s.r.o.

- sponzorský dar

Stavební řemesla – Zeman, s.r.o.
Nám. 5. května 17, 252 25 Jinočany
tel.: 224 312 456,
e-mail: zeman@remesla-zeman.cz
www.remesla-zeman.cz

1. Vodohospodářská společnost, s.r.o.

- sponzorský dar

Kladenská 132, 252 64 Velké Přílepy
tel.: 220 911 739, 220 910 331
e-mail: vodomery@1vodohospodarska.cz
www.1vodohospodarska.cz

Ota Oktábec

- výroba vitríny pro repliku hlavičky skotu

Ota Oktábec, výroba modelů a dekorací
e-mail: OTAOKTABEC@seznam.cz

Děkujeme!

Obecní úřad Statenice, pořadatel výstavy „Po čem chodíme“

„Po čem chodíme“ – výstava o archeologické minulosti obce Statenice
pořadatel: Obecní úřad Statenice ve spolupráci se Středočeským muzeem v Roztokách u Prahy
autorka a kurátorka: JUDr. Jitka Lenková
odborná spolupráce: Mgr. Petr Nový, archeolog, Středočeské muzeum v Roztokách u Prahy

Přivítali jsme advent

Tradiční rozsvícení vánočního stromu pořádané s podporou obecního úřadu se letos, v sobotu 30. listopadu, poprvé konalo na novém místě, ve Statenickém mlýně na náměstí u Žabky. Ukázalo se, že se jedná o šťastné řešení. Před Žabku přišlo nečekaně velké množství lidí a celý podvečer si zachoval svůj obvyklý ráz. Smíšený sbor od vedením Ludmily Mičkové zazpíval koledy s nefalšovaným nadšením, Čarodějnice od Juliány nabídly adventní věnce své vlastní výroby za velmi přijatelné cen a na stáncích hned vedle se jako inspirace pro vánoční dárky objevily šperky a bižuterie. Poněkud netradičně se prodával také český česnek, který se v poslední době shání jen s obtížemi. Pro všechny příchozí bylo také nabízeno občerstvení zdarma, grilované klobásy a svažené víno. Zdá se, že se náměstí ve Statenickém mlýně, které leží podle mapy uprostřed obce, začíná stávat jejím centrem také fakticky.

Nápad přivítat v neděli 1. prosince advent na tradičním místě před obchodem na konečné autobusu 356 vznikl spontánně ve Statenické krčmě mezi těmi, kteří se tu chtěli spolu sejt, jak byli každý rok zvyklí. Organizace této neoficiální akce, spíše přátelského, setkání se ujala Monika Pokorná. Za zvuku reprodukcí koled byl také tady rozsvícen vánoční strom a nechybělo ani svažené víno pro zahřátí a železný koš s plápolajícím ohněm. U něj si popovídali spíše starousedlíci, z nichž někteří se na přípravě tohoto setkání také podíleli.

Text a foto: Jitka Lenková

Proč nejel autobus 356 – omluva dopravce

Z odpovědi dopravce na dotaz OÚ Statenice vyjímáme: V obou případech se jednalo o technickou závadu. Bohužel se tak stalo během tří dnů na jednom spoji. Cestující sami popisují, že v prvním případě autobus přijel, ale nenastartoval. Těžko dodávat nějaké vyjádření. Je to vcelku jasné. Pro informaci občanům Statenic je nutné upřesnit, že v případě vypravení záložního vozidla je třeba počítat s technologickým časem přistavení. Ten je do Statenic minimálně půl hodiny. Samozřejmě je velmi nepříjemné, pokud se prostoj zopakuje v krátkém časovém úseku. Cestujícím prosím tlumočte omluvu dopravce. Josef Mareš, ČSAD MHD Kladno a. s.

Připravila Jitka Lenková

Krátce z okolí

Bankomat ve Velkých Přílepech

Další příspěvek k občanské vybavenosti Velkých Přílep a jejich okolí představuje bankomat ČSOB v těsné blízkosti Hospody U Korychů na hlavní křižovatce v obci proti autobusovému nádraží (viz foto), instalovaný asi před půl rokem. Je to nejbližší bankomat pro obyvatele Statenic, protože v Horoměřicích ani v naší obci zatím umístěn není. Druhý nejbližší bankomat se nachází na Suchdole v areálu České zemědělské univerzity.

Text a foto: Jitka Lenková

„Mnoho lidí neví, že si mohou zvolit ukládací poštu tam, kde jim to nejvíc vyhovuje.“

Stačí nebo nestačí, aneb Zdání klame...

Mezi lidmi se neustále množí nespokojenost, rozmrzelost a stížnosti v souvislosti s provozem horoměřické pobočky České pošty. Zajímalo mě, jestli se v nejbližší době můžeme těšit na nějaké změny k lepšímu. Proto jsem se obrátila přímo na provozního ředitele Regionu Střední Čechy Aleše Havránka, nejpopovatelšího člověka pro komunikaci s širokou veřejností. Posuďte sami, jak to s námi vlastně vypadá.

Pobočka České pošty v Horoměřicích je spádová pro Statenice (vč. části obce Černý Vůl), Únětice a Horoměřice. Statistiky říkají, že to znamená kolem 2540 domácností a 100 firem. Není jedna pošta na takový počet málo? Obce se neustále rozrůstají a lze předpokládat, že nespokojenost občanů žijících v těchto obcích se bude zvyšovat. Jaká jsou kritéria pro vznik pošty v obci?

Pokud se podíváte po Evropě, máme na počet obyvatel, kromě Itálie, jednoznačně nejhustší síť poboček. Jenomže její podoba je z doby Marie Terezie, dneska tedy najdete poštu v místech, kde je poptávka po poštovních službách naprosto mizivá. Na druhou stranu v řadě míst pošta citelně chybí. Potíž je v tom, že zařídit jinou formu obsluhy v místech s malou poptávkou, je v dnešní době téměř nemožné, a zřizování dalších poboček k jejich současnému počtu 3227 by bylo pro podnik ekonomickou sebevraždou. Na zřízení nové pobočky potřebujete jak finanční, tak lidské zdroje. Česká pošta se snaží jít cestou zřizování franšíz, které jsou nákladově mnohem přijatelnější. (Jedná se o model podnikání, kdy jsou práva používat obchodní značku a knowhow společnosti poskytnuty jinému podnikatelskému subjektu, který si zaplatí tzv. franšizovou licenci. Podnikatel tak dostává právo používat ochrannou známku společnosti, od které si licenci koupil, a zároveň také její marketingové a účetní postupy, podporu a školení. Typickým příkladem franšízy jsou fastfoodové řetězce, např. KFC a jiné. Pozn. red.) Je to běžný evropský model. Podívejte se třeba do Rakouska, při stejném počtu obyvatel mají jen 1860 poboček pošty, z toho jen 560 vlastních a zbytek jsou franšízy. Jenomže platíme i provozovateli franšízy, kterou mu navíc zařídíme. Jen na vlastním zařízení je to sto tisíc korun plus platby za poskytování služby. V realu to znamená, že pokud chci někde pobočku či franšízu nově zřídit, musím ji jinde zrušit. Což je v dnešní době téměř nereálné, ale na tomto stavu pošta vinu nenese. Věřím, že časem Česká pošta bude moci změnit rozložení poboček podle skutečné potřeby. Má se tím konečně aktuálně zabývat i vláda."

Další často diskutované téma je provozní doba pošty. Často slyším, že si lidé

Bc. Aleš Havránka

berou půl dne dovolené na to, aby si mohli vyřídit svoje věci na "svoji" poště. Pokud pracují v Praze, nemají šanci si ani vyzvednout třeba psaní do vlastních rukou, protože to ze zaměstnání prostě nestihnou. Třetí přepážka zůstává uzavřená a často se stane, že je otevřená jen jedna přepážka. Vidíte nějakou naději na radikální změnu?

Vyjít všem lidem vstříc úplně možné není, otevírací dobu konzultujeme s místní samosprávou. Popravdě i v tomto případě hraje ekonomika klíčovou roli. Na zmíněné poště jsou skutečně tři přepážky, ale pouze dvě jsou plně vybavené, třetí je pouze manipulační. Praha a střední Čechy procházejí na České poště větší reorganizací. Myslím, že budeme mít šanci tuhle poštu posílit alespoň personálně, což by se v čekacích dobách určitě projeвило. Každopádně ale mnoho lidí neví, že si můžou zvolit ukládací poštu tam, kde jim to nejvíc vyhovuje. Nemusí si brát dovolenou a jezdit do místa trvalého bydliště, když si zvolí jako ukládací poštu tu, kterou mají třeba u místa svého zaměstnání. Zatím to využívá minimum zákazníků.

Přesto, že úřednice dělají svoji práci svědomitě, trvá odbavení klientů různě dlouhou dobu. Někteří lidé si neberou servítky a padají hrubá a vulgární slova, urážky ... Úřednice pak obsluhuje se slzami v očích a myslíte, že se dobře soustředí na svoji práci?

Tohle ale není otázka pro mne, vidíte? Když čekáte hodinu u zubaře, jste pak taky vulgární? Ani čas strávený ve frontě by ne-

měl nic měnit na tom, že by se lidi k sobě měli chovat slušně. Zajímavé je, že na poště si některý zákazník vulgárnosti dovolí, u doktora nebo v bance ho to ani nenapadne. Přitom naši lidé se u přepážek rozhodně neflákají, jsou transakce, které si prostě určitý čas vyžadají. Nevím, jaké řešení byste tedy čekala. Jsou zákazníci, kteří jsou k našim holkám u přepážek neurvalí už třeba po pěti minutách. Třeba, že by takový zákazník mohl chodit na poštu pouze v doprovodu rodičů? Nesmysl, samozřejmě. Jen je zřejmé, že chování zákazníků pošta příliš neovlivní.

Já, jako občan, který "patří" na poštu v Horoměřicích, nemohu souhlasit s prohlášením, které jsme dostali od tiskové mluvčí České pošty, Marty Selicharové. Podle něj že během 1. pololetí letošního roku byla pošta vytížená na 90,9 % a má tedy ještě 9 % rezervu. Podle čeho se posuzuje, jak je či není pobočka pošty využita?

Já se ale kolegyně z tiskového oddělení zastanu. To nemůžete měřit pocitově. Máme přesně spočítané procesy, zaznamenávají se jednotlivé transakce, probíhá periodické měření a vážení zpracovávaného materiálu pracovníky, kteří pracují přímo na poštách. Zjištěné údaje se zpracují v systému, jehož výstup nám dává nejen vytižení dané pošty, ale také umožňuje srovnání všech našich pošt. Tato pošta je vytižena méně než na 90 %. Nejde to prostě posuzovat podle toho, když přijdete ve špičce. Počítat se celodenní průměr. Přitom není možné mít přes den otevřenou jednu přepážku a v pozdním

odpolední jich zřídit devět. Bylo by to sice ideální, ale je to naprosto nereálné.

Za poslední tři roky má naše pošta již třetího vedoucího pracovníka. Je to způsobeno malou odolností vůči stresu, neschopností toho člověka ve funkci nebo tím, že ho ta práce prostě nebaví? I tyto personální změny jsou pro stávající personál velmi zatěžující. Jak se k tomu staví vedení České pošty na místech nejvyšších?

Personální politika je věcí České pošty. Vedoucí odcházejí převážně proto, že třeba nezvládají nároky plynoucí z pozice vedoucí pošty, neplní uspokojivě stanovené pracovní a obchodní úkoly. Každý, kdo je přijímán na tuto pozici, je seznámen s nároky, které na něj budou kladeny. Pošta je dnes nejen provozní, ale také obchodní společností. V tomto nemá na vybranou. Naprosto to nejde srovnávat s podmínkami, které tady panovaly ještě před několika lety. Mění se trh, pošta se musí měnit taky. Opravdu na vybranou nemá.

Na pobočkách České pošty se rozmohl tzv. doplňkový prodej – můžeme tady koupit hračky, mobilní telefony, knížky, papírenský sortiment, můžeme si sjednat stavební spoření nebo penzijní připojištění. Nebylo by lepší nechat prodej zmíněných věcí pro specializované obchody? Proč tím zatěžovat pracovníky za přepážkou, kteří už tak mají své běžné, poštovní práce, evidentně víc než dost?

Tak to je téma na samostatný velký rozhovor. Veřejnost neví, že co si pošta nevydělá, to nemá. Nikdy nedostávala žádné dotace. Přitom poptávka po klasických poštovních službách stále klesá. Jen na listovních zásilkách pošta loni ztratila ve výnosech půl miliardy korun. Ne, že by ji to vzala konkurence. Lidé prostě přestávají posílat dopisy a podniky je nahrazují komunikací prostřednictvím datových schránek, e-mailů a podobně. Doba se prostě mění. S tím se ale potýkají všechny pošty světa. Proto se soustředí na IT a telekomunikační služby a také na služby finanční. Je jedno, jestli pošty mají vlastní banky, anebo pracují se silným finančním partnerem. A doplňkový prodej na poštách je běžný také na celém světě. Samozřejmě, nic z toho by pošta dělat nemusela. Ale pak by ji musel stát tvrdě dotovat. Teprve pak by to stálo peníze daňových poplatníků. Pak byste musela i vy sáhnout do kapsy, a možná dost hluboko. Jenže to není záměrem ani vedení podniku, ani majitele pošty, tedy státu. Pro naše lidi je na poště tvrdý chleba, ale tak to prostě je. Konečně, řekněte mi, ve které profesi dneska tvrdý není?

Jaká lepší a efektivnější opatření by se dala udělat pro to, aby spokojení a usměvaví lidé, kteří přijdou na poštu, z ní stejně spějí a usměvaví také odcházeli?

Je zvláštní, že jste před chvilkou mluvila o agresivních zákaznících. Ale situace, o které mluvíte, asi nemůže nastat ani teo-

reticky. Když stojíte půl hodiny s vozíkem u kasy v supermarketu, vydržíte to. Koupíte si housku a kuře a kdeco jiného, fronta vám sice vadí, ale vydržíte to. Jenomže na poštu jdete zaplatit složenku, vyzvednout si obálku, někdy možná balík. Balík je ale jediná teoretická možnost, kdy se můžete na něco těšit. Poštu potřebujete, ale ne proto, aby vás potěšila. Prostě si potřebujete něco vyřídit. Je to tedy spíš úřad. A kdo ve skutečnosti miluje úřady? Samozřejmě, že má také velký vliv prostředí, a v tom se pošta v poslední době snaží. I tady však záleží na financích. Celá poštovní síť se najednou zrekonstruovat nedá.

Ještě mě zajímá, proč nemohu udělat rozhovor s vedoucí pobočky České pošty v Horoměřicích. Oslovila jsem ji, ale řekla mi, že se mám obrátit na Generální ředitelství pošt.

Rozhovoru by jí nikdo nebránil, vedoucí pošty ale postupovala přesně podle vnitropodnikové normy. Pokud zaměstnance kontaktuje kterýkoli novinář, má o tom informovat odbor komunikace. Záleží pak také na jejím přístupu. K jakémukoli mediálnímu výstupu ji na druhé straně nemůže nikdo nutit. Zvláště v případě požadavků televizních štábů je odmítnutí zaměstnancem častým, a ve své podstatě i pochopitelným, jevem. Jednoduše řečeno – nemají to v popisu práce.

Text: Renáta Šrástná

Foto: z archivu Aleše Havránka a Jitka Lenková

MÁME RÁDI ZVÍŘATA A SNAŽÍME SE JIM POMÁHAT

VETERINÁRNÍ ORDINACE MVDr. Eva Černochová

ZA CIHELNOU 476, STATENICE-ČERNÝ VŮL
tel.: 732 303 125 (T-Mobile), 728 544 128 (O2)
e-mail: cernochova-veterina@seznam.cz

◆ Interní a gynekologické vyšetření

◆ Chirurgické zákroky

◆ Akupunkturní léčba pohybového aparátu

◆ Čištění zubního kamene ultrazvukem

◆ Čipování

◆ Možnost objednání krmiva

◆ Stríhání psů

Ordinační hodiny

pondělí	9.00–11.00	16.00–21.00
úterý	–	15.00–21.00
středa	9.00–11.00	16.00–21.00
čtvrtek	–	15.00–21.00
pátek	9.00–11.00	16.00–21.00
sobota	9.00–11.00	–
neděle	–	19.00–21.00

Pizzeria
"Sklípek"

**ROZVOZ JÍDEL
A NÁPOJŮ ZDARMA**

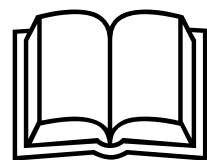
Tel.: 220 920 772

V údolí 40 - Suchdol

www.pizzasklipek.cz

Rozvoz zdarma v lokalitě Suchdol, Horoměřice a Lysolaje

Výběrové řízení na funkci kronikáře/kronikářky obce

Obecní řad Statenice vypisuje výběrové řízení na kronikáře/kronikářku obce, spojenou s finanční odměnou (dohoda o provedení práce).

Úkolem kronikáře/kronikářky obce bude zhotovit kroniku obce za rok 2014 v rozsahu nejméně 100 stran autorského textu (v případě psaní na PC celkem 180 000 znaků vč. mezer, v případě psaní rukou 2500 řádek - 25 řádek/str.) doplněnou vlastními fotografiemi v reportážní kvalitě v rozsahu max. 25 % celého díla.

Od uchazečů o tuto funkci očekáváme:

- ☛ dobré stylistické schopnosti
- ☛ stručný životopis s důrazem na publicistickou/literární činnost (i amatérskou)
- ☛ odevzdání 1 strany zkušebního kronikářského textu o jakékoliv události v obci, které byl zájemce osobně přítomen

Uzávěrka výběrového řízení bude 15. ledna 2014, vyhodnocení do 31. ledna 2014.

Tradiční dilemma co pod stromeček za vás vyřeší OC Šestka

Řešíte každoroční problém, co komu nadělit pod vánoční stromeček? Zima klepe na dveře a s ní i pečení cukroví, první výlety na hory a času na nákupy je čím dál tím méně. Obchodní centrum Šestka se rozhodlo svým návštěvníkům pomoci a zabránit nežádoucímu předvánočnímu stresu. Přesně totiž ví, co chtějí muži, ženy i děti pod stromečkem najít. Tedy, vědí to vánoční poradci Obchodního centra Šestka, kteří návštěvníkům rádi nabídnou pomocnou ruku.

Pokud již zákazník bude vědět, co hledá, a jen nebude vědět, kde to najít, poradce mu sdělí v jakých obchodech a jaké cenové relace se daný produkt dá sehnat. A pokud by byl někdo úplně ztracený, průvodce mu pomůže a poradí, co by tak tím ideálním dárkem mohlo být. „Náš proškolený tým specialistů je připraven vám pomoci dobrou

radou, nasměrovat do správného obchodu, má přehled o tom, co právě letí.“ Dodává marketingová manažerka OC Šestka Barbora Frydrychová.

Poradci jsou návštěvníkům k dispozici každý všední den od 14 do 18h, o víkendech pak od 11h. Kdo by rád vkročil do nového roku s novou image, nebo by jen rád provětral šatník, měl by využít služeb stylistky Kristýny Políček z Blogesrobes.cz. Kristýna dlouhodobě spolupracuje s modelkami Nikol Moravcovou či Mišou Štoudkovou a pokud jde o módu, je nekompromisní. Její služby můžete na Šestce využít o víkendech po rezervaci zde: <http://www.oc-sestka.cz/rezervace-styling/>

Šestka již tradičně připravila bohatý vánoční program také pro děti: 1. prosince odstartovala Ježíškova nebeská pošta, nedělní kreativní dílny jsou laděny jak jinak, než ve vánočním duchu a 7. prosince

se na Šestce ukáže i Mikuláš se svou družinou.

Ježíškova nebeská pošta se nachází v 1. patře vedle Dětského koutku. Děti mohou Ježíškovi nakreslit, co by rády našly pod vánočním stromečkem. Zároveň v Dětském koutku probíhá zajímavá akce: dětem, které nasbírají během prosince do věrnostní kartičky nejvíce razítek, splní Ježíšek jedno z jejich namalovaných přání.

7. prosince pak Šestku navštíví Mikuláš se svou družinou čítající anděly i čerty. Během zábavného dopoledne vystoupí kouzelník, připravena bude balónková show, či taneční soutěže. Chybět nebude ani airbrush či profesionální focení pro děti i jejich rodiče.

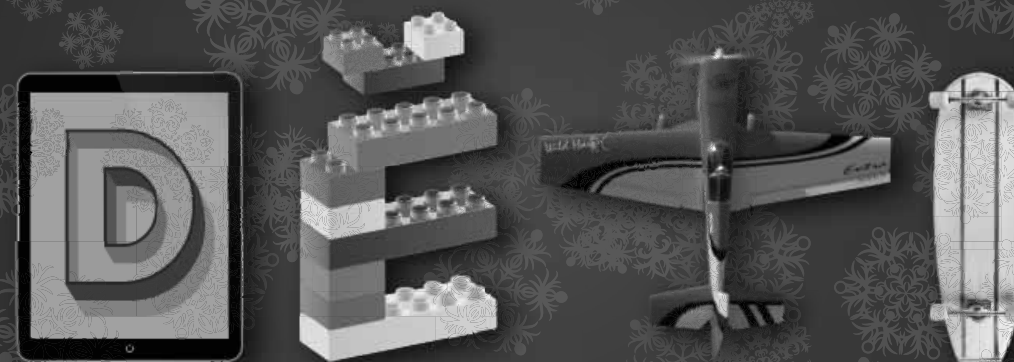
šestka
obchodní centrum

Více informací na www.ocsestka.cz.

šestka
obchodní centrum

CO SI PŘEJÍ

POD STROMEČEK?

Váš šestý smysl

- Vánoční poradce vám poradí, co a kde pořídit vašim blízkým
- Zná nejnovější trendy a má spoustu skvělých tipů
- K dispozici každý všední den od 14 do 18 hod. a o víkendu od 11 do 16 hod.
- O víkendu vám zdarma poradí také módní stylistka, stačí si ji zarezervovat

**VYUŽIJTE
VÁNOČNÍHO
PORADCE
ZDARMA**

Od 1. 12.
do 22. 12.

Více na www.ocsestka.cz.

Krátce z okolí

Hřbitov v Noutonicích

**VÝZVA K HROBŮM
BEZ NÁJEMNÍ SMLOUVY,
NEZAPLACENÝM A NEUŽÍVANÝM**

Obecní úřad Noutonice vyzývá nájemce hrobů na noutonickém hřbitově, aby v případě, že nemají uzavřenou či platnou nájemní smlouvu, nemají uhrazené nájemné, nechť již hrob užívat či nedoplnili evidenci v hrobě uložených osob a spojení na nájemce, kontaktovali Obecní úřad Lichoceves. Pokud je hrob dlouhodobě neudržovaný, nebyla uzavřena nájemní smlouva (povinná od r. 2001) či není hrazeno nájemné, může být hrob zrušen a pronajat novým zájemcem.

Uhradit nájemné, uzavřít nájemní smlouvu a doplňovat evidenci v hrobě uložených osob je možné v úředních hodinách úřadu (pondělí 18-21, středa 9-12), nebo je možné si domluvit jiný termín. (OÚ Lichoceves, obec@lichoceves.cz, tel. 725 021 466). Roční poplatek za 1 m² je nyní ve výši 42 Kč (5 Kč nájemné a 37 Kč služby za 1 m² hrobového místa). Zákonná minimální doba nájmu je 11 let.

OÚ Lichoceves

*Děkujeme všem inzerentům,
kteří podpořili vydávání
Zpravodaje Státnic
a Černého Vola v tištěné podobě.*

*O dění v obci tak mohou být informováni
i ti občané, kteří nepoužívají internet.*

*S přáním všeho nejlepšího
v novém roce 2013*

*Ing. Jan Sládek, starosta
JUDr. Jitka Lenková, šéfredaktorka*

♦ OBKLADY, DLAŽBY ♦ VYBAVENÍ KOUPELEN

NA PLOŠE
150 m²

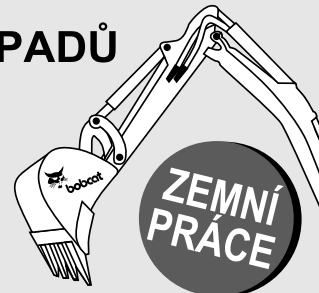
RAKO

Hrdinů 139, HOROMĚŘICE

mobil: 777 333 563

mail: mrazek.b@seznam.cz

- PRÁCE MINIBAGREM
- ODVOZ ODPADŮ
- ZEMINY
- BETONY
- VYKLÍZENÍ

**SUTĚ,
PÍSKY, ZEMINA**

PaKK
KONTAJNERY
ODPADY
777 121 221 | PRAHA 6

www.praha-kontajnery.cz

777 12 12 21
www.praha-kontajnery.cz

Ceník inzerce

1/12 str. – 200 Kč	1/4 str. – 600 Kč
1/9 str. – 270 Kč	1/3 str. – 800 Kč
1/8 str. – 300 Kč	1/2 str. – 1 200 Kč
1/6 str. – 400 Kč	1 str. – 2 400 Kč

Nekomerční řádková inzerce zdarma. Vydavatel není plátcem DPH.
Další číslo vychází v březnu 2014.

Kontakt: JUDr. Jitka Lenková, lenkova@volny.cz, tel. 604 684 834

**ZNAČKY
PRAHA**
— safety for roads —

Bezpečné cesty

Černý Vůl č. p. 90, 252 62 Státnice, Czech Republic, tel.: +420 220 199 311, fax: +420 220 970 050

www.znacky-praha.cz

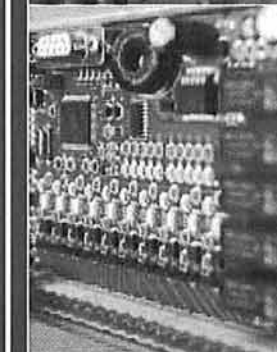
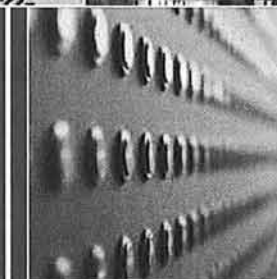

Reflexní dopravní značky

Proměnné dopravní značky

- Technologie otočných hranolů
- LED technologie
- Technologie LCD displejů

Letištní dráhové a pojezdové znaky

T R E E S

PRODEJNÍ ZAHRADA Černý Vůl

Vánoční trhy do 23. prosince

Ke kaprovi a pstruhovi přibudou také některé další atraktivní druhy ryb jako štika, sumec, amur, candát, a to v závislosti na výlozech v prosinci. Na tyto výběrové druhy se prosím raději informujte osobně nebo telefonicky předem a případně včas objednejte.

Široký výběr stromků: jedle kavkazská, borovice černá, borovice lesní, smrk ztepilý, smrk pichlavý, vše v nejrůznějších velikostech, v ceně je samozřejmě zabalení do sítě a frézování kmínku - stojánek na stromek můžete vzít sebou, případně u nás nějaký zakoupit.

Letos jsme si pod stromeček nadělili skutečně zahradnický dárek. Díky hlasu Josefa Somra a znamenitému hudebnímu doprovodu Petra Skoumala byla kniha Karla Čapka Zahradníkův rok nahrána na 2 CD.

KNIHA 195 Kč
2 CD 245 Kč
KNIHA + 2 CD 395 Kč (ušetříte 45 Kč)

Knihu i CD můžete zakoupit u nás v zahradnictví a u všech dobrých knihkupců.

Po – Pá 9 – 18 hodin

So 8 – 17 hodin

Ne 8 – 17 hodin

Telefon: 220 970 790, e-mail: trees@trees.cz

SLEDUJTE NOVINKY A AKCE NA INTERNETOVÝCH STRÁNKÁCH!

www.prodejnizahrada.cz